

ikke noget nyt System, jeg her har gjort mig til Talsmand for. Det er efter min Opfattelse absolut nødvendigt, at der gøres noget rationelt for at faa Jordspørgsmaalet løst, saa at Folk, der vil og kan gøre et produktivt Arbejde, faar Lejlighed til at arbejde med Jorden som deres egen Bedrift. Og selv om det vil koste Staten nogle Penge, maa Lovgivningsmagten ikke vige tilbage derfor. For Resten vil der ad Beskatningsvejen komme en hel Del Penge ind, som ellers ikke kom ind i Statskassen, og som kan benyttes til Oprettelse af de mindre Landbrug. Jeg har ikke megen Tro paa, at dansk Industrivirksomhed vil blive saa fremskreden, at den kan konkurrere kraftigt paa Verdensmarkedet, jeg tror, at det fremdeles vil blive Landbruget, der maa skaffe de fleste Penge herhjem for udførte Varer, og hvis jeg har Ret i den Betragtning, maa der aabnes Adgang for saa mange som muligt til at komme i Besiddelse af saa megen Jord, som en arbejdsfør Familie er i Stand til selv at drive.

Jeg indser vel, at de foreliggende Lovforslag tager Sigte paa det samme, og jeg tror ogsaa, at Hensigten med dem er den bedste. Men da disse Lovforslag formentlig vil møde for stor Modstand til at kunne gennemføres, medens der derimod synes mig at være store Ønsker om at naa det samme ad Beskatningsvejen, har jeg ikke villet undlade at fremføre Tanken om at løse Jordspørgsmaalet ved Gennemførelsen af en Grundværdibeskatning med Tilknæytning af en stigende Størrelsesskala tilligemed et lille Tillæg over hele Linien efter hver periodisk Vurdering, indtil fuld Grundværdibeskatning er gennemført og dermed Maalet: Lige Skat paa lige Jord, naaet. Der maa nu gøres noget rationelt for, at Folk ved deres Arbejde kan faa Lejlighed til at skaffe sig det nødvendige til Livets Ophold. At Folk i længere Tid skal leve af Understøttelse svækker deres Energi og Livsmod og er en Ulykke baade for dem selv og for det hele Samfund. Det, det gælder om, er, at der skabes Betingelser for, at der kan dannes rigtig mange selvstændige Bedrifter, at saa mange som muligt kan blive deres egen Arbejdsgiver. Derved undgaas den for mange Mennesker saare ulykkelige Arbejdsløshed og de dermed forbundne store Understøttelser. Jeg vil gerne, idet jeg herved skal slutte disse Betragtninger, henstille til den høje Regering og til det Udvalg, der eventuelt faar med disse Sager at gøre, at tage det Spørgsmaal, jeg her har fremlagt, under den velvilligste Overvejelse.

Westergaard: Det var ikke helt uinteressant at høre det ærede Medlem for Skive-Kredsen (Hans Nielsen) udtale sig om Jordspørgsmaalet, og navnlig var det sikkert ikke uinteressant for ærede Medlemmer at høre den Fortolkning, vi fik af, hvad der egentlig skulde forstaaes ved lige Skat paa lige Jord. Det er jo i Virkeligheden højst besynderligt, at efter at man nu i saa mange Aar har haft dette paa sit Program, og man saa staaar overfor muligvis at kunne gennemføre det, saasom, saa vidt jeg ved, alle har dette paa deres Program, saa frafalder man det pludselig og siger: Nej, lige Skat paa lige Jord skal egentlig nærmest forstaaes saaledes, at det skal være efter stigende Skala med et lille Tillæg overalt. Det er en helt ny Forklaring, som slet ikke er uden Interesse. Om den nu er fremkommet paa Grund af Situationen i Gaar og i de nærmest foregaaende Dage, ved jeg ikke. Et og andet kunde tyde paa, at man vil forberede sig til det, man i øvrigt saa grumme nødt vil gøre. Det maa nu staa for vedkommendes egen Regning, men det var ret interessant at høre disse Udtalelser af det ærede Medlem for Skive-Kredsen.

Jeg skal ellers ikke i nogen synderlig Grad forlænge denne Debat, men der er dog et Par Ting, jeg har Lyst til at sige en lille Smule om.

Det er min Opfattelse af de foreliggende Lovforslag, at de ikke vil kunne løse Jordspørgsmaalet. De vil maaske nok kunne gavne noget, men de løser ikke Spørgsmaalet, og det er muligvis ogsaa det, der i Nødens Stund har faaet det ærede Medlem for Skive-Kredsen til at fremkomme med sine Tanker og Ideer her. Thi ganske vist er der vel nok en Del Jord, der kan faas, derom er der ingen Tvivl, og hvis man gik til Ekspropriation, vilde der naturligvis ad den Vej kunne skaffes mere Jord. Men det er efter min Mening egentlig slet ikke det, der vil blive det afgørende. Nej, det afgørende vil blive, om de Folk, der ønsker Jord, kan komme i Besiddelse af den paa saadanne Betingelser, at de er i Stand til at drive den, og dær synes jeg, det foreliggende Forslag ikke byder nok. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Udregning af, hvor mange Penge en Familie skal være i Besiddelse af for at faa et Husmandsbrug. Der er anstillet forskellige Beregninger derover, og jeg skal ikke opholde Tiden med at komme nærmere ind paa dem. Men jeg vil dog sige, at man jo næsten skal være Kapitalist for at komme i Besiddelse af Husmandsbrug efter dette Forslag. Det bliver sikkert kun faa